

1788

De superficie conii scaleni, ubi imprimis intentes difficultates, quae in hac investigatione occurrunt, perpenduntur

Leonhard Euler

Follow this and additional works at: <https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works>

 Part of the [Mathematics Commons](#)

Record Created:

2018-09-25

Recommended Citation

Euler, Leonhard, "De superficie conii scaleni, ubi imprimis intentes difficultates, quae in hac investigatione occurrunt, perpenduntur" (1788). *Euler Archive - All Works*. 624.

<https://scholarlycommons.pacific.edu/euler-works/624>

DE
SUPERFICIE CONI SCALENI,

VBI IMPRIMIS
INGENTES DIFFICULTATES,
QVAE IN HAC INVESTIGATIONE
OCCVRRVNT, PERPENDVNTVR.

Auctore.

L. EVLERO.

Conuent. exhib. d. 12 Septembr. 1786.

§. 1.

Sit circulus EGFH basis conii scaleni propositi, cuius ver-
tex in sublimi situs sit A, vnde ad planum basis demit-
tatur perpendicularum AB, et ex B per centrum basis C aga-
tur recta FBC E. Vocetur altitudo $AB = a$, deinde vero
sit $BC = b$, quae linea exhibet conii obliquitatem; si enim
effet $b = 0$, conus foret rectus. Denique vero vocetur
radius basis $CE = CF = c$, ac manifestum est his tribus
quantitatibus a, b, c naturam conii penitus determinari.
Hinc si ad verticem ductae intelligantur rectae EA et FA, ob
 $BE = c + b$ et $BF = c - b$, erit $AE = \sqrt{aa + (c + b)^2}$,
quod est latus conii maximum; latus vero minimum erit AF
 $= \sqrt{aa + (c - b)^2}$. Praeterea si in basi ducatur diameter GH
ad EF normalis, rectae AG et AH erunt latera media conii
inter se aequalia; ad quorum quantitatem inueniendam, quoni-
am

Tab. I.
Fig. 5.

am est $AC = \sqrt{aa + bb}$ et triangula ACG et ACH ad C rectangula, erit $AG = AH = \sqrt{aa + bb + cc}$.

§. 2. Quoniam igitur nobis propositum est superficiem huius conii scaleni indagare, quemadmodum ea scilicet per terna elementa a, b et c definiatur, haec inuestigatio facillime sequenti modo instituetur. Ducto conii latere maximo AE , in basi conii, ex centro C , capiatur angulus indefinitus $ECs = \Phi$, qui suo differentiali $S Cs = d\Phi$ augeatur, ac vocetur portio superficiei conicae inter rectas AE et As atque arcum Es inclusa $= S$, ita vt posito $\Phi = 180^\circ$ punctum S in F perueniat, et ista quantitas S nobis sit indicatura semissem superficiei conicae, eiusque ergo duplum totam superficiem conii quaesitam. Quodsi iam ex A ducamus rectam proximam As , area trianguli elementaris $SA s$ dabit valorem differentialis dS , ita vt totum negotium huc redeat, vt area istius trianguli $SA s$ exploretur, quod ob arculum $Ss = c d\Phi$, ideoque infinite paruum, tanquam triangulum rectilineum spectari potest.

§. 3. Hunc in finem ducatur ad S tangens circuli SP , sine, quod eodem redit, producat elementum Ss , ita vt recta SP sit basis Ss producta; vnde si ex A ad eam ducatur perpendicularis AP , erit area trianguli ASs , siue

$$dS = \frac{Ss \cdot AP}{2} = \frac{1}{2} AP \cdot c d\Phi.$$

Constat autem hoc perpendiculum AP duci, si ex puncto B ad rectam SP demittatur perpendiculum BP , quandoquidem tum etiam recta AP ei erit normalis. Iam ex C ad rectam BP normaliter agatur recta CQ , et quia BP parallela est radio CS , erit angulus $CBQ = \Phi$, vnde ob $BC = b$ erit $CQ = b \sin. \Phi$ et $BQ = b \cos. \Phi$. Quare cum sit $PQ = CS = c$, erit $BP =$
 $c + b$

$c + b \cos. \Phi$ et intervallum $SP = CQ = b \sin. \Phi$, ideoque ex triangulo APB , quia AB ad BP est perpendicularis, reperietur hypothenasa $AP = \sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2}$, consequenter hinc elicimus elementum superficiei quaesitum

$$\partial S = \frac{1}{2} c \partial \Phi \sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2}$$

Sicque tota inuestigatio huc est perducta, ut ista formula differentialis integretur.

§. 4. Consideremus primo casum conii recti, qui prodit facta obliquitate $b = 0$. Hoc ergo casu habebimus $\partial S = \frac{1}{2} c \partial \Phi \sqrt{aa + cc}$, unde integrando fit $S = \frac{1}{2} c \Phi \sqrt{aa + cc}$. Fiat nunc $\Phi = 180^\circ$, siue $\Phi = \pi$, et semissis superficiei conicae erit $= \frac{1}{2} \pi c \sqrt{aa + cc}$, ideoque tota conii superficiei $= \pi c \sqrt{aa + cc}$; ubi notetur, formulam $\sqrt{aa + cc}$ exprimeret latus huius conii recti; tum vero, totam basis peripheriam esse $= 2\pi c$. Constat autem superficiem conii recti inueniri, si latus conii ducatur in dimidiam basis circumferentiam.

§. 5. Hinc autem facile intelligitur pro conis scalenis hanc inuestigationem multo magis fieri arduam; propterea quod ea pendet ab integratione huius formulae:

$$\partial S = \frac{1}{2} c \partial \Phi \sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2},$$

quae euolata praebet

$$\partial S = \frac{1}{2} c \partial \Phi \sqrt{aa + cc + 2bc \cos. \Phi + bb \cos. \Phi^2},$$

quae ob $\cos. \Phi^2 = \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos. 2\Phi$ etiam transmutari potest in hanc formam:

$$\partial S = \frac{1}{2} c \partial \Phi \sqrt{aa + \frac{1}{2} bb + cc + 2bc \cos. \Phi + \frac{1}{2} bb \cos. 2\Phi}.$$

Huius autem formulae integratio absoluta nullo modo sperari potest, siquidem certum est, eam neque per logarithmos, neque

que per arcus circulares expediri posse; quamobrem nobis tantum in approximationibus erit acquiescendum.

§. 6. Ponamus breuitatis gratia $aa + \frac{1}{2}bb + cc = ff$,
vt habeamus:

$$\partial S = \frac{1}{2}c \partial \Phi \sqrt{ff + 2bc \cos. \Phi + \frac{1}{2}bb \cos. 2\Phi},$$

vbi primo obseruandum occurrit, si quantitas ff fuerit valde magna prae binis reliquis terminis, tum approximationem nullam moram facessere; si enim ponamus

$$2bc \cos. \Phi + \frac{1}{2}bb \cos. 2\Phi = v,$$

vt fit $\partial S = \frac{1}{2}c \partial \Phi \sqrt{ff + v}$, facta euolutione erit

$$\sqrt{ff + v} = f + \frac{1}{2} \frac{v}{f} - \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \frac{v^2}{f^3} + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \frac{v^3}{f^5} - \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \frac{v^4}{f^7} \text{ etc.}$$

quae series eo magis conuergit, quo minor erit quantitas v prae ff ; vnde sufficiet huius seriei vel tantum binos terminos priores accipere, vel insuper tertium, vel adeo etiam quartum pluresue admittere, vnde aliquot casus euoluamus.

Casus I.

quo approximatō in secundo termino subsistit.

§. 7. Hoc igitur casu habebimus

$$\partial S = \frac{1}{2}c \partial \Phi \left(f + \frac{v}{2f} \right),$$

vbi primus terminus integratus dat $\frac{1}{2}fc\Phi$, secundus vero terminus, ob

$$v = 2bc \cos. \Phi + \frac{1}{2}bb \cos. 2\Phi,$$

integratus praebet

$$\begin{aligned} \frac{c}{4f} \int \partial \Phi (2bc \cos. \Phi + \frac{1}{2}bb \cos. 2\Phi) \\ = \frac{c}{4f} (2bc \sin. \Phi + \frac{1}{4}bb \sin. 2\Phi), \end{aligned}$$

ita

ita ut iam fit

$$S = \frac{1}{2} c f \Phi + \frac{b c c \sin. \Phi}{2 f} + \frac{b b c \sin. 2 \Phi}{16 f}$$

Fiat nunc $\Phi = \pi$, ac formula duplicata dabit totam conii superficiem $= \pi c f$, quae restituto pro f valore erit

$$S = \pi c \sqrt{(a a + \frac{1}{2} b b + c c)},$$

quae ergo sufficere potest, quoties quantitates $2 b c$ et $\frac{1}{2} b b$ fuerint quam minimi respectu quantitatis $a a + \frac{1}{2} b b + c c$. Haec conditio imprimis locum habet, quando altitudo conii fuerit permagna prae obliquitate b atque etiam radio basis c . Ante autem vidimus, si obliquitas conii prorsus euanesceret, superficiem conii recti esse $= \pi c \sqrt{(a a + c c)}$, nunc igitur superficies tantillo est maior in ratione

$$\sqrt{(a a + c c)} : \sqrt{(a a + \frac{1}{2} b b + c c)}.$$

Casus II.

quo approximatio in tertio termino subsistit.

§. 8. Quoniam hic tantum superficiem conii quaerimus, statim ponere possumus $S = c \partial \Phi \sqrt{(f f + v)}$; tum enim integratione peracta tantum opus est facere $f = \pi$. Praesenti igitur casu erit

$$\partial S = c \partial \Phi \left(f + \frac{v}{2 f} - \frac{v v}{8 f^3} \right);$$

modo autem vidimus binos terminos priores dare $\pi c f$, ita ut fit $S = \pi c f - \frac{c}{8 f^3} f v v \partial \Phi$. Est vero

$$v v = 4 b b c c \cos. \Phi^2 + 2 b^3 c \cos. \Phi \cos. 2 \Phi + \frac{1}{4} b^4 \cos. 2 \Phi^2,$$

quae formula ob

$$\cos. \Phi^2 = \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos. 2 \Phi;$$

$$\cos. \Phi \cos. 2 \Phi = \frac{1}{2} \cos. \Phi + \frac{1}{2} \cos. 3 \Phi \text{ et}$$

$$\cos. 2 \Phi^2 = \frac{1}{2} + \frac{1}{2} \cos. 4 \Phi,$$

transformatur in hanc:

$$v v = 2 b b c c + \frac{1}{8} b^4 + b^3 c \operatorname{cof.} \Phi + 2 b b c c \operatorname{cof.} 2 \Phi \\ + b^3 c \operatorname{cof.} 3 \Phi + \frac{1}{8} b^4 \operatorname{cof.} 4 \Phi,$$

quae ergo formula constat quatuor membris, quorum primum tantum in integratione est considerandum, propterea quod sequentes termini integrati darent $\sin. \Phi$; $\sin. 2 \Phi$; $\sin. 3 \Phi$ et $\sin. 4 \Phi$, qui posito $\Phi = \pi$ omnes in nihilum abeunt, ita ut pro hoc casu sit $\int v v \partial \Phi = \pi (2 b b c c + \frac{1}{8} b^4)$, quamobrem tota coni superficies erit $S = \pi c f - \frac{\pi b b c^3}{4 f^3} - \frac{\pi b^4 c}{64 f^3}$, quae formula iam multo propius ad veritatem accedit, quam ea quae casu primo est inuenta.

Casus III.

quo approximatio in quarto termino sistitur.

§. 9. Hic igitur ad expressionem modo inuentam in super adiici debet valor, qui ex hac formula integrali resultat: $\frac{1 \cdot 1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \frac{c}{f^3} \int v^3 \partial \Phi$, postquam scilicet positum fuerit $\Phi = \pi$. Modo autem vidimus esse

$$v v = 2 b b c c + \frac{1}{8} b^4 + b^3 c \operatorname{cof.} \Phi + 2 b b c c \operatorname{cof.} 2 \Phi \\ + b^3 c \operatorname{cof.} 3 \Phi + \frac{1}{8} b^4 \operatorname{cof.} 4 \Phi,$$

quae forma per $v = 2 b c \operatorname{cof.} \Phi + \frac{1}{2} b b \operatorname{cof.} 2 \Phi$ multiplicata, retentis tantum terminis constantibus, qui facta reductione supererunt, dabit

$$v^3 = b^4 c c + \frac{1}{2} b^4 c c = \frac{3}{2} b^4 c c,$$

vnde fit $\int v^3 \partial \Phi = \frac{3}{2} \pi b^4 c c$, ita ut pars adiicienda sit $\frac{3 \pi b^4 c^3}{32 f^3}$, consequenter adiecta etiam hac parte habebimus accuratius

$$S = \pi c f - \frac{\pi b b c^3}{4 f^3} - \frac{\pi b^4 c}{64 f^3} + \frac{3 \pi b^4 c^3}{32 f^3}.$$

§. 10. Contemplemur, hic casum, quo obliquitas b ipsi radio baseos est aequalis, siue vbi perpendicularum AB in ipsum punctum F incidit. Facto igitur $b = c$, superficies huius conii, dum approximatō vsque ad quartum terminum producitur, erit

$$S = \pi c f - \frac{17 \pi c^5}{64 f^3} + \frac{3 \pi c^7}{32 f^5}, \text{ siue}$$

$$S = \pi c f \left(1 - \frac{17 c^4}{64 f^4} + \frac{3 c^6}{32 f^6} \right),$$

vbi notetur esse $ff = aa + \frac{3}{2} c c$. Haec expressio eo propius ad veritatem accedit, quo maior fuerit quantitas f praeter radio basis c . Ita si altitudo conii diametro baseos aequetur, ita vt sit $ff = \frac{11}{2} c c$, tum superficies huius conii erit

$$S = \pi c \sqrt{\frac{11}{2}} \cdot \left(1 - \frac{17}{16 \cdot 121} + \frac{3}{4 \cdot 1331} \right),$$

quae partes in vnam contractae praebent superficiem conii

$$S = \frac{21121}{21296} \pi c \sqrt{\frac{11}{2}}.$$

§. 11. Hanc autem approximandi methodum non ad plures terminos prosequimur, quoniam calculus nimis fieret molestus, neque vlla lex progressionis perspici posset. Plerumque autem approximatō postrema sufficere posse videtur, dummodo quantitas f notabiliter superet ambas quantitates b et c . Tentemus autem aliam methodum, quae quidem pariter postulat vt altitudo conii a plurimum superet bina reliqua elementa b et c , quae autem quandam legem progressionis pollicetur, ita vt approximationem pro lubitu continuo vterius prosequi liceat.

Alia methodus

approximandi quando a multum superat b et c .

§. 12. Hic scilicet formulam $(c + b \cos. \Phi)^2$ non euoluemus, sed cum sit per seriem

$$\sqrt{[a a + (c + b \operatorname{cof.} \Phi)^2]} = a + \frac{1}{2} \frac{(c + b \operatorname{cof.} \Phi)^2}{a} - \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \frac{(c + b \operatorname{cof.} \Phi)^4}{a^3} + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \frac{(c + b \operatorname{cof.} \Phi)^6}{a^5} - \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \frac{(c + b \operatorname{cof.} \Phi)^8}{a^7} + \text{etc.}$$

singulas potestates pares ipsius $c + b \operatorname{cof.} \Phi$ ita euoluamus, ut statim omnes potestates ipsius $\operatorname{cof.} \Phi$ ad cosinus simplices reuocemus; tum enim omnia membra per quempiam cosinum affecta tuto reiicere poterimus, propterea quod in integratione praebent sinus angulorum multorum ipsius Φ , qui posito $\Phi = \pi$ omnes in nihilum essent abituri.

§. 13. Quo igitur hoc negotium facilius expediri queat, ante omnia obseruasse iuuabit, omnes potestates impares ipsius $\operatorname{cof.} \Phi$ nullam suppeditare quantitatem absolutam, ita ut has potestates penitus omittere liceat; ex potestatibus autem paribus sequentes nascuntur quantitates absolutae:

$$\begin{aligned} \operatorname{cof.} \Phi^2 &= \frac{1}{2}; \\ \operatorname{cof.} \Phi^4 &= \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4}; \\ \operatorname{cof.} \Phi^6 &= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6}; \\ \operatorname{cof.} \Phi^8 &= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8}; \text{ etc.} \end{aligned}$$

Iuxta hanc igitur regulam potestates pares binomii $c + b \operatorname{cof.} \Phi$ euoluamus eritque:

$$\begin{aligned} (c + b \operatorname{cof.} \Phi)^2 &= c c + \frac{1}{2} b b, \\ (c + b \operatorname{cof.} \Phi)^4 &= c^4 + 3 b b c c + \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} b^4, \\ (c + b \operatorname{cof.} \Phi)^6 &= c^6 + \frac{15}{2} b b c^4 + \frac{1 \cdot 3 \cdot 15}{2 \cdot 4} b^4 c c + \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} b^6. \end{aligned}$$

Quin etiam res in genere hoc modo expedietur:

$$\begin{aligned} (c + b \operatorname{cof.} \Phi)^{2n} &= c^{2n} + \frac{2n}{1} \frac{(2n-1)}{2} \cdot \frac{1}{2} b^2 c^{2n-2} \\ &+ \frac{2n}{1} \cdot \frac{2n-1}{2} \cdot \frac{2n-2}{3} \cdot \frac{2n-3}{3} \cdot \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} b^4 c^{2n-4} \\ &+ \frac{2n}{1} \cdot \frac{2n-1}{2} \cdot \frac{2n-2}{3} \cdot \frac{2n-3}{4} \cdot \frac{2n-4}{5} \cdot \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} b^6 c^{2n-6} + \text{etc.} \end{aligned}$$

§. 14. Introducamus nunc istos valores in seriem pro $\sqrt{[aa + (c + b \cos. \Phi)^2]}$ exhibitam, et statim per πc multiplicemus, atque integra conii superficies sequenti modo exprimetur:

$$S = \pi c a + \frac{1 \pi c}{2 a} (c c + \frac{1}{2} b b) - \frac{1 \cdot 1 \cdot \pi c}{2 \cdot 4 a^3} (c^4 + 3 b b c c + \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} b^4) \\ + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \pi c}{2 \cdot 4 \cdot 6 a^5} (c^6 + \frac{15}{2} b b c^4 + \frac{1 \cdot 3 \cdot 15}{2 \cdot 4} \cdot b^4 c c + \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} b^6) \\ - \frac{1 \cdot 1 \cdot 5 \cdot 5 \pi c}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8 a^7} (c^8 + \frac{8 \cdot 7 \cdot 1}{1 \cdot 2 \cdot 2} b b c^6 + \frac{8 \cdot 7 \cdot 6 \cdot 5}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4} \cdot \frac{1 \cdot 3}{2 \cdot 4} b^4 c^4 \\ + \frac{3 \cdot 7 \cdot 6 \cdot 5 \cdot 4 \cdot 3}{1 \cdot 2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5 \cdot 6} \cdot \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6} b^6 c c + \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} b^8).$$

§. 15. Quodsi ex singulis membris terminos tantum primos excerpamus, ii constituent hanc seriem:

$$\pi c (a + \frac{1 c c}{2 a} - \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \cdot \frac{c^4}{a^3} + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \cdot \frac{c^6}{a^5} - \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \cdot \frac{c^8}{a^7} + \text{etc.})$$

quae series manifesto conuenit cum ea quam formula $\sqrt{(aa + cc)}$ producit, quamobrem loco omnium terminorum primorum scribere licebit $\pi c \sqrt{(aa + cc)}$. Simili modo secundos terminos singulorum membrorum excerpamus, qui dabunt hanc seriem:

$$\frac{\pi b b c}{2} (\frac{1}{2 a} - \frac{1 \cdot 1 \cdot 6 c c}{2 \cdot 4 a^3} + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \cdot 15 c^4}{2 \cdot 4 \cdot 6 a^5} - \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 28 c^6}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8 a^7} \text{ etc.}), \text{ siue} \\ \frac{\pi b b c}{2 a} (\frac{1}{2} - \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \cdot \frac{4 \cdot 3}{1 \cdot 2} \cdot \frac{c c}{a a} + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \cdot \frac{6 \cdot 5}{1 \cdot 2} \cdot \frac{c^4}{a^4} - \frac{1 \cdot 1 \cdot 3 \cdot 5}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \cdot \frac{8 \cdot 7}{1 \cdot 2} \cdot \frac{c^6}{a^6} \text{ etc.})$$

quae etiam hoc modo repraesentari potest:

$$\frac{\pi b b c}{4 a} (1 - \frac{3}{2} \cdot \frac{c c}{a a} + \frac{3 \cdot 5}{2 \cdot 4} \cdot \frac{c^4}{a^4} - \frac{3 \cdot 5 \cdot 7}{2 \cdot 4 \cdot 6} \cdot \frac{c^6}{a^6} + \frac{3 \cdot 5 \cdot 7 \cdot 9}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} \cdot \frac{c^8}{a^8} \text{ etc.})$$

cuius seriei valor manifesto est $(1 + \frac{c c}{4 a a})^{-\frac{3}{2}}$, ita vt summa om-

nium terminorum secundorum fit $= \frac{\pi a a b b c}{4 (a a + c c)^{\frac{3}{2}}}$.

§. 16. Colligamus eodem modo omnia tertia membra singulorum terminorum, qui omnes affecti sunt potestate b^4 et constituunt hanc seriem:

$$\begin{aligned}
 & - \frac{1.1}{2.4} \pi c \cdot \frac{1.5}{2.4} \cdot \frac{b^4}{a^3} + \frac{1.1.3}{2.4.6} \pi c \cdot \frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{6.5.4.3}{1.2.3.4} \cdot \frac{b^4 c c}{a^5} \\
 & - \frac{1.1.3.5}{2.4.6.8} \pi c \cdot \frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{8.7.6.5}{1.2.3.4} \cdot \frac{b^4 c^4}{a^7} + \frac{1.1.3.5.7}{2.4.6.8.10} \pi c \cdot \frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{10.9.8.7}{1.2.3.4} \cdot \frac{b^4 c^6}{a^9} \cdot \text{etc.}
 \end{aligned}$$

qui termini reducuntur ad sequentem expressionem:

$$- \frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{\pi b^4 c}{2.4 a^3} \left(3.1. - \frac{3.5.3}{2} \cdot \frac{c c}{a a} + \frac{3.5.7.5}{2.4} \cdot \frac{c^4}{a^4} - \frac{3.5.7.9.7}{2.4.6} \cdot \frac{c^6}{a^6} + \text{etc.} \right)$$

§. 17. Ista series sequenti modo in clariorem ordinem redigi poterit:

$$- \frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{\pi b^4 c}{8 a^3} \left(1 - \frac{5.3}{2} \cdot \frac{c c}{a a} + \frac{5.7.5}{2.4} \cdot \frac{c^4}{a^4} - \frac{5.7.9.7}{2.4.6} \cdot \frac{c^6}{a^6} + \text{etc.} \right).$$

Ponamus hic breuitatis gratia $\frac{c c}{a a} = x x$, atque factorem communem $-\frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{\pi b^4 c}{8 a^3}$ multiplicari oportebit per hanc seriem:

$$s = 1 - \frac{5.3}{2} x x + \frac{5.7.5}{2.4} x^4 - \frac{5.7.9.7}{2.4.6} x^6 + \frac{5.7.9.11.9}{2.4.6.8} x^8 - \text{etc.}$$

Haec series iam satis est regularis, et nisi postremi factores numerici adessent, eius summatio in promptu foret. Ad hos igitur factores tollendos vtamur integratione, ac reperiemus

$$\int s \partial x = x - \frac{5}{2} x^3 + \frac{5.7}{2.4} x^5 - \frac{5.7.9}{2.4.6} x^7 + \frac{5.7.9.11}{2.4.6.8} x^9 - \text{etc.}$$

Novimus autem esse

$$(1 + x x)^{-\frac{5}{2}} = 1 - \frac{5}{2} x x + \frac{5.7}{2.4} x^4 - \frac{5.7.9}{2.4.6} x^6 + \text{etc.},$$

vnde patet fore $\int s \partial x = x (1 + x x)^{-\frac{5}{2}}$, hincque differentian-
do colligitur

$$s = (1 + x x)^{-\frac{5}{2}} - 5 x x (1 + x x)^{-\frac{7}{2}}, \text{ siue}$$

$$s = \frac{1 - 4 x x}{(1 + x x)^{\frac{7}{2}}}.$$

§. 18. Restituamus nunc loco $x x$ valorem $\frac{c c}{a a}$, fietque

$s = \frac{a^5 (a a - 4 c c)}{(a a + c c)^{\frac{7}{2}}}$, qui valor multiplicatus per factorem communem $-\frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{\pi b^4 c}{8 a^3}$, dabit summam omnium terminorum tertiorum, quae ergo erit

$$= -\frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{\pi a a b^4 c}{8} \cdot \frac{a a - 4 c c}{(a a + c c)^{\frac{7}{2}}}$$

quamobrem si istae summae terminorum primorum, secundorum ac tertiorum coniungantur, pro superficie nostri conii scaleni nanciscemur sequentem expressionem:

$$S = \pi c \sqrt{(a a + c c)} + \frac{\pi a a b b c}{4 (a a + c c)^{\frac{3}{2}}} - \frac{1.3}{2.4} \cdot \frac{\pi a a b^4 c (a a - 4 c c)}{8 (a a + c c)^{\frac{7}{2}}}$$

ita ut tantum supersit insuper terminos quartos, quintos etc. inuestigare, quos autem plerumque negligere licebit. Facile autem intelligitur, si etiam hos terminos summare voluerimus, denominatores futuros esse $(a a + c c)^{\frac{11}{2}}$; $(a a + c c)^{\frac{13}{2}}$ etc. verum numeratores nimis operosum foret explorare.

§. 19. Tentemus igitur summationem terminorum quattor, qui adhibita simili operatione talem progressionem supeditant, cuius factor communis est

$$\frac{1.3.5}{2.4.6} \cdot \frac{3.5}{1.2 \dots 6} \cdot \frac{\pi b^6 c}{a^5} = \frac{1.3.5}{2^2.4^2.6^2} \cdot \frac{\pi b^6 c}{a^5}$$

in quem duci debet haec series:

$$3 - \frac{7.5.3}{2} \cdot \frac{c^2}{a^2} + \frac{7.9.7.5}{2.4} \cdot \frac{c^4}{a^4} - \frac{7.9.11.9.7}{2.4.6} \cdot \frac{c^6}{a^6} + \frac{7.9.11.13.11.9}{2.4.6.8} \cdot \frac{c^8}{a^8} \text{ etc.}$$

Fiat igitur iterum $\frac{c c}{a a} = x x$, ac ponatur

$$s = 3 - \frac{7.5.3}{2} x x + \frac{7.9.7.5}{2.4} x^4 - \frac{7.9.11.9.7}{2.4.6} x^6 + \frac{7.9.11.13.11.9}{2.4.6.8} x^8 \text{ etc.}$$

cuius

cuius ergo seriei summam indagari oportet, id quod sequenti modo sumus expedituri.

§. 20. Primo scilicet, ut factores postremi tollantur, per integrationem formetur ista series:

$$\int s \partial x = 3x - \frac{7 \cdot 5}{2} x^3 + \frac{7 \cdot 9 \cdot 7}{2 \cdot 4} x^5 - \frac{7 \cdot 9 \cdot 11 \cdot 9}{2 \cdot 4 \cdot 6} x^7 + \frac{7 \cdot 9 \cdot 11 \cdot 13 \cdot 11}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} x^9 \text{ etc.}$$

Vt nunc hinc denuo ultimos factores tollamus, multiplicemus per $x \partial x$ et integrando reperiemus

$$\int x \partial x \int s \partial x = x^3 - \frac{7}{2} x^5 + \frac{7 \cdot 9}{2 \cdot 4} x^7 - \frac{7 \cdot 9 \cdot 11}{2 \cdot 4 \cdot 6} x^9 + \frac{7 \cdot 9 \cdot 11 \cdot 13}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} x^{11} \text{ etc.}$$

Cum igitur fit

$$(1 + xx)^{-\frac{7}{2}} = 1 - \frac{7}{2} xx + \frac{7 \cdot 9}{2 \cdot 4} x^4 - \frac{7 \cdot 9 \cdot 11}{2 \cdot 4 \cdot 6} x^6 + \frac{7 \cdot 9 \cdot 11 \cdot 13}{2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot 8} x^8 \text{ etc.}$$

manifestum est fore

$$\int x \partial x \int s \partial x = x^3 (1 + xx)^{-\frac{7}{2}}$$

cuius differentiale per $x \partial x$ diuisum dabit

$$\int s \partial x = 3x (1 + xx)^{-\frac{7}{2}} - 7x^3 (1 + xx)^{-\frac{9}{2}}$$

haecque formula denuo differentiatia praebet

$$s = 3(1 + xx)^{-\frac{7}{2}} - 42xx(1 + xx)^{-\frac{9}{2}} + 63x^4(1 + xx)^{-\frac{11}{2}}$$

quae expressio porro reducitur ad hanc:

$$s = \frac{3 - 36xx + 24x^4}{(1 + xx)^{\frac{11}{2}}}$$

Scribendo igitur $\frac{c \cdot c}{a \cdot a}$ loco xx erit

$$s = \frac{a^7 (3a^4 - 36aacc + 24c^4)}{(aa + cc)^{\frac{11}{2}}}$$

quae formulâ, ducta in factorem communem $\frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} \cdot \frac{\pi b^6 c}{a^3}$, praebet

bet summam omnium terminorum quatorum

$$= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} \cdot \frac{\pi a a b^4 c (3 a^4 - 36 a a c c + 24 c^4)}{(a a + c c)^{\frac{11}{2}}}$$

§. 21. Evolutio ista postrema nobis hoc eximium commodum praestat, ut etiam legem, qua sequentium terminorum summae progrediuntur, patefaciat. Quemadmodum enim, si summa terminorum tertiorum statuatur $= -\frac{1 \cdot 3}{2^2 \cdot 4^2} \cdot \frac{\pi b^4 c}{a^3} \cdot s$,posito $\frac{c c}{a a} = x x$, pro s peruenimus ad hanc aequationem: $\int s \partial x$

$= x (1 + x x)^{-\frac{5}{2}}$, ita pro terminis quartis, si earum summa ponatur $= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} \cdot \frac{\pi b^6 c}{a^5} s$, pro s inuenimus hanc aequationem:

$\int x \partial x \int s \partial x = x^3 (1 + x x)^{-\frac{7}{2}}$. Hoc modo facile patet, si summa terminorum quintorum ponatur $= -\frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2 \cdot 8^2} \cdot \frac{\pi b^8 c}{a^7} \cdot s$, tum pro quantitate s inuenienda proditura esse hanc aequationem:

$$\int x \partial x \int x \partial x \int s \partial x = x^5 (1 + x x)^{-\frac{9}{2}}$$

Eodemque modo pro terminis sextis, si eorum summa statuatur $= \frac{1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot 7 \cdot 9}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2 \cdot 8^2 \cdot 10^2} \cdot \frac{\pi b^{10} c}{a^9} s$, tum quantitas s ex hac aequatione definiri debet:

$$\int x \partial x \int x \partial x \int x \partial x \int s \partial x = x^7 (1 + x x)^{-\frac{11}{2}}$$

ficque lex progressionis in infinitum penitus est manifesta.

§. 22. Quoniam igitur summam terminorum quatorum nobis pariter euoluere licuit, eam insuper ad summam praecedentium addamus, atque superficies nostri conii scaleni nunc accuratius sequenti forma exprimetur:

$$\pi c \sqrt{(aa+cc)} + \frac{\pi aabbc}{2^2(aa+cc)^{\frac{3}{2}}} - \frac{1.3}{2^2 \cdot 4^2} \cdot \frac{\pi aab^4c(aa-4cc)}{(aa+cc)^{\frac{7}{2}}} \\ + \frac{1.3.5}{2^2 \cdot 4^2 \cdot 6^2} \cdot \frac{\pi aab^6c(3a^2-36aac+24c^2)}{(aa+cc)^{\frac{11}{2}}}$$

quam formam semper adhibere licebit, quoties bb fuerit, valde paruum prae $aa+cc$, id quod duplici modo contingere potest, vel quando altitudo coni a plurimum superat eius obliquitatem b , vel quando radius basis c multum excedit obliquitatem b : atque si haec vtraque conditio locum habeat, ista formula eo magis ad veritatem appropinquabit.

§. 23. Sin autem neutra harum conditionum locum inueniat, atque obliquitas b tam ratione altitudinis a quam radii baseos c notabilem habeat magnitudinem, vel adeo hos terminos superet, tum formula nostra inuenta nullum plane vsum praestare poterit. His igitur casibus maxima difficultas occurrit superficiem coni definiendi, atque longe alia artificia desiderantur, quorum beneficio ista quaestio enodari queat.

§. 24. Consideremus primo casum, quo altitudo coni a penitus evanescit, ita vt pro elemento superficiei habeamus hanc formulam: $\partial S = c \partial \Phi \sqrt{(c+b \cos. \Phi)^2}$, quam iam duplicavimus, ita vt integratione perfecta tantum superfit statuere $\Phi = 180^\circ = \pi$. Cum igitur signum radicale quadrato sit praefixum, erit vtique $\partial S = c \partial \Phi (c+b \cos. \Phi)$, vnde integrando elicitur $S = cc\Phi + bc \sin. \Phi$, vnde facto $\Phi = 180$ tota superficies prodit $= \pi cc$, ficque ipsi areae basis erit aequalis, id quod per se est perspicuum, quoties vertex coni intra basin cadit; sin autem extra basin incidat, manifestum est superficiem coni multo maiorem fore quam aream baseos. Si enim talem conum charta ob-

obducere voluerimus, evidens est eo maius spatium requiri, quo longius vertex conii extra basin fuerit remotus.

§. 25. Ponamus igitur verticem conii extra basin in A incidere, ita vt sit $CA = b$, existente radio $CE = CF = c$, tum vero ex A ducantur rectae AM et AN basis tangentes ac manifestum est ex basis portione MEN, si ex singulis punctis ad A rectae ductae intelligantur, produci aream ex area circuli et trilineo AMFN compositam. Deinde ex altera baseos parte MFN, si pariter ex singulis punctis ad A rectae agentur, area prodibit iidem trilineo AMFN aequalis, ita vt tota conii superficies aequalis sit areae baseos vna cum hoc trilineo bis sumto. Ad hanc igitur aream inueniendam voce- mus angulum $ACM = \zeta$, et cum sit $AC = b$, erit recta tan- gens $AM = b \sin. \zeta$, ideoque area trianguli $ACM = \frac{1}{2} b c \sin. \zeta$, a quo auferatur area sectoris $FCM = \frac{1}{2} c c \zeta$, et remanebit area trilinei $AMF = \frac{1}{2} b c \sin. \zeta - \frac{1}{2} c c \zeta$, cuius duplum dabit are- am trilinei $AMFN = b c \sin. \zeta - c c \zeta$, quamobrem tota su- perficies huius conii, cuius altitudo a est quasi infinite parua, erit $= \pi c c + 2 b c \sin. \zeta - 2 c c \zeta$.

Tab. I.
Fig. 7.

§. 26. Cum igitur super hac determinatione nullum dubium superesse possit, quaeritur, cur calculus hoc casu tan- topere a veritate abludat? Causa autem sine vlllo dubio in for- mula radicali $\sqrt{(c + b \cos. \Phi)^2}$ latet, quae cum duplicem sig- nificationem inuoluat, alteram positiuam, alteram negatiuam, natura nostrae quaestionis manifesto tantum valorem positiuum postulat. Quare cum posuerimus $\partial S = c \partial \Phi (c + b \cos. \Phi)$, haec positio eatenus tantum valet, quatenus quantitas $c + b \cos. \Phi$ est positua, at vero, dum angulus Φ vltra rectum augetur, quia $\cos. \Phi$ fit negatiuus, euadere poterit $c + b \cos. \Phi = 0$, quando scilicet fit $\cos. \Phi = -\frac{c}{b}$. Quare cum supra, ducta tan-

gente AM , fuerit $\cos. ACM = \cos. \zeta = \frac{c}{b}$, sequitur, sumto $\Phi = \pi - \zeta$ formulam $c + b \cos. \Phi$ euanescere; sin autem angulus Φ ultra hunc terminum augeatur, eius valor euadet negatiuus, atque in locum formulae radicalis substitui debet $-c - b \cos. \Phi$.

§. 27. Ob hunc duplicem usum formulae radicalis perspicuum est, integrationem formulae nostrae differentialis in duas partes distribui debere, quarum prior petenda erit ex formula $\partial S = c \partial \Phi (c + b \cos. \Phi)$, cuius integrale a $\Phi = 0$ tantum vsque ad terminum $\Phi = \pi - \zeta$ extendi debet, hinc ergo colligetur

$$S = cc(\pi - \zeta) + bc \sin. \zeta;$$

alteram vero partem ex formula

$$\partial S = -c \partial \Phi (c + b \cos. \Phi)$$

deduci oportet, cuius integrale a termino $\Phi = \pi - \zeta$ vsque ad terminum $\Phi = \pi$ extendi debet. Cum igitur integrale hinc oriundum sit $S = C - cc\Phi - ba \sin. \Phi$, constans ita definiatur, vt hoc integrale euanescat, sumto $\Phi = \pi - \zeta$; eritque idcirco $C = cc(\pi - \zeta) + bc \sin. \zeta$. Fiat igitur nunc $\Phi = \pi$, atque altera pars nostri integralis erit $= bc \sin. \zeta - cc\zeta$, quae cum parte prius inuenta praebet totam huius conii superficiem

$$\pi cc + 2bc \sin. \zeta - 2cc\zeta,$$

quia iam valor cum veritate egregie conspirat.

§. 28. Hoc casu, quo $a = 0$ expedito, facile patet, etiam illis casibus, quibus altitudo a est valde parua, resolutionem bipartitam institui debere. Verum hic statim maxima se offert difficultas in euolutione formulae radicalis

$$\sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2}.$$

Cum

Cum enim altitudo a fit valde exigua, series more solito hinc nata prodit ita expressa:

$$c + b \operatorname{cof.} \Phi + \frac{1}{2} \frac{aa}{c + b \operatorname{cof.} \Phi} - \frac{1 \cdot 1}{2 \cdot 4} \frac{a^2}{(c + b \operatorname{cof.} \Phi)^2} + \frac{1 \cdot 1 \cdot 3}{2 \cdot 4 \cdot 6} \frac{a^3}{(c + b \operatorname{cof.} \Phi)^3} \text{ etc.}$$

quae series utique valde conuergit, quando formula $c + b \operatorname{cof.} \Phi$ multum superat altitudinem a . Quoniam autem pariter transendum est per eos casus, quibus est $c + b \operatorname{cof.} \Phi = 0$, post primum terminum sequentes omnes in infinitum abeunt, ideoque a veritate maxime abhorrent, atque adeo nullum adhuc artificium in Analyfi est repertum, quo huic incommodo medela afferri posset. His igitur casibus recurrendum erit ad dimensionem practicam, qua totam superficiem coni in plures partes partiri et singularum areas seorsim exquirere solemus, id quod commodissime fiet, si superficies coni in planum explicetur, cui operationi sequens problema est destinatum.

Problema.

Si superficies coni scaleni in planum explicetur, indolem figurae, quae hinc nascetur, explorare.

Solutio.

§. 29. Concipiamus cono A E G F H, quem in figura 5 et 6 sumus contemplati, chartam circumuolui, eamque iterum explicari in planum, veluti fig. 8. indicat, vbi A respondeat vertici coni, rectae autem A E et A F exhibeant latus maximum et minimum coni, ita vt area figurae E A F dimidiae superficiei conicae sit aequalis. Manentibus igitur denominationibus supra adhibitis, scilicet altitudine coni $AB = a$, obliquitate $BC = b$ et radio basis $CE = CF = c$, erit in praesenti figura latus maximum $AE = \sqrt{aa + (b + c)^2}$, latus vero minimum $AF = \sqrt{aa + (b - c)^2}$, longitudo autem curuae

L 3

ESF

Tab. I.
Fig. 8.

ESF aequabitur semiperipheriae baseos conii, quae est πc . Evidens autem est istam curvam plurimum a natura circuli recedere, cuius ergo indolem et proprietates hic indagari oportet.

§. 30. Cum triangulum elementare ASs (fig. 6.) in ipsa superficie conii sit assumtum, id nunc in nostro plano reperietur, et quoniam rectae SP et AP in plano trianguli erant sitae, eae etiam nunc in nostrum planum incident, eritque recta SP tangens curvae in puncto S , recta vero AP erit perpendiculum ex puncto A in hanc tangentem demissum; portio vero curvae ES aequabitur arcui circulari $ES = c\Phi$, (fig. 6.) posito scilicet angulo $ECS = \Phi$. Quodsi ergo nunc has rectas vocemus $AS = v$, $AP = p$ et $SP = q$, erit ex iis quae supra attulimus $p = aa + (c + b \cos. \Phi)^2$ et $qq = bb \sin. \Phi^2$, siue $q = b \sin. \Phi$, vnde fit

$$vv = pp + qq = aa + bb + cc + 2bc \cos. \Phi.$$

Hinc autem si vocemus aream $EAS = S$, vt ∂S exprimat aream trianguli elementaris ASs , erit vti supra inuenimus

$$\partial S = \frac{1}{2} c \partial \Phi \sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2} = \frac{1}{2} c p \partial \Phi.$$

Quodsi iam vocemus angulum $EAS = \omega$, vt sit angulus $SA s = \partial \omega$, ob $AS = v$ area eiusdem trianguli erit $= \frac{1}{2} vv \partial \omega$, quamobrem habebitur haec aequatio: $vv \partial \omega = cp \partial \Phi$, ideoque $\partial \omega = \frac{c p \partial \Phi}{vv}$, siue habebimus

$$\partial \omega = \frac{c \partial \Phi \sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2}}{aa + bb + cc + 2bc \cos. \Phi},$$

cuius ergo integrale nobis praebebit ipsum angulum EAS , angulo Φ respondentem; ac si tum fiat $\Phi = 180^\circ = \pi$, prodiit angulus EAF , cuius ergo determinatio maxime est difficilis, cum neque per logarithmos neque per arcus circulares expediri queat.

§. 31. At vero haec figura continet alia symptomata, quae satis concinne exprimere licet. Primo scilicet, si angulus, quem tangens SP cum recta AS constituit, vocetur $ASP = \theta$, statim habemus

$$\sin. \theta = \frac{p}{v} = \frac{\sqrt{aa + (c + b \cos. \Phi)^2}}{\sqrt{aa + bb + cc + 2bc \cos. \Phi}} \text{ et}$$

$$\cos. \theta = \frac{q}{v} = \frac{b \sin. \Phi}{\sqrt{aa + bb + cc + 2bc \cos. \Phi}},$$

vnde patet in ipso puncto E , vbi $\Phi = 0$, fieri $\cos. \theta = 0$, ideoque rectam AE ad curuam in E esse normalem, quod idem quoque euenit in puncto F , vbi $\Phi = \pi$, ita vt in ambobus terminis E et F rectae AE et AF curuae normaliter insistant; in punctis autem intermediis rectae AS cum curua angulos obliquos constituent, quemadmodum ex quantitate tangens SP est manifestum. Vbi imprimis notasse iuuabit, si punctum S capiatur in ipso puncto G (fig. 5.), vbi est $\Phi = 90^\circ$, tum quantitatem tangens $SP = q$ fore $= b$, ideoque ipsi obliquitati coni aequalem. In omnibus autem reliquis punctis ista tangens $SP = q$ minor erit quam obliquitas b .

§. 32. Praeterea vero etiam ipsam curuaturam nostrae curuae ESF in singulis punctis S satis concinne exprimere licet. Si enim radium osculi in puncto S designemus littera r , constat, eum ex perpendicularo in tangentem $AP = p$ ita exprimi, vt fit $r = \frac{v \partial v}{\partial p}$. Cum igitur fit

$$v \partial v = -bc \partial \Phi \sin. \Phi \text{ et}$$

$$p \partial p = -b \partial \Phi \sin. \Phi (c + b \cos. \Phi), \text{ ideoque}$$

$$\partial p = -\frac{b \partial \Phi \sin. \Phi (c + b \cos. \Phi)}{p},$$

his valoribus substitutis reperitur radium osculi $r = \frac{cp}{c + b \cos. \Phi}$, vnde sequitur in ipso puncto E , vbi $\Phi = 0$, radium osculi fore

$$r = \frac{cp}{c + b} = \frac{c \sqrt{aa + (c + b)^2}}{c + b};$$

at

at vero in altero termino F, vbi $\Phi = \pi$, radius osculi erit

$$r = \frac{cp}{c-b} = \frac{c\sqrt{aa+(c-b)^2}}{c-b}.$$

Vnde patet, si fuerit $b > c$, hoc est iis casibus, quibus altitudo AB extra basin cadit, tum radium osculi in F fore negativum, ideoque curvam in hoc loco conuexitatem versus A obvertere; contra autem, quamdiu fuerit $b < c$, tum totam curvam vbique versus A fore concauam.

§. 33. Quodsi porro longitudinem curvae ES ponamus $= s$ ita vt sit $s = c\Phi$, notum est formulam integram $\int \frac{\partial s}{r}$ exprimere amplitudinem arcus curvae ES, quae si designetur littera ψ , erit $\partial\psi = \frac{\partial s}{r}$, quamobrem substitutis valoribus pro ∂s et r inuentis habebimus.

$$\partial\psi = \frac{\partial\Phi(c+b\cos\Phi)}{\sqrt{aa+(c+b\cos\Phi)^2}}$$

cuius formulae integratio, etiam si pariter expediri nequeat, tamen multo simplicior est censenda illa, qua $\partial\omega$ exprimebatur. Inuento autem hoc angulo ψ , ex eo quoque ipsum illum angulum ω definire licebit. Ducta enim ex S ad rectam AE perpendiculari SX, angulus ESX ipsam curvae amplitudinem metitur; quare cum etiam angulus ASP $= \theta$ sit cognitus, erit angulus ASX $= 180 - \theta - \psi$, qui cum etiam sit $= 90^\circ - \omega$, reperietur ipse angulus $\omega = \theta + \psi - 90^\circ$, sicque integratione formulae illius difficillimae pro $\partial\omega$ inuentae superfedere poterimus.

§. 34. Ex his iam, quae haecenus sunt allata, ipsa curua ESF haud difficulter in plano describi poterit, quae si in plures partes diuidatur, singularum partium areae facili negotio praefice mensurari poterunt, quae in vnam summam collectae dabunt superficiem conii scaleni propositi. Caeterum hic
silentio

filentio non est praetereundum, quoniam haec figura per explanationem chartae tam facile exhiberi potest, hinc eximium exemplum curvae maxime transcendens obtineri, cuius nihilominus descriptio facillime expediri queat.

Additamentum ad §. 21.

Quodsi formulas in §. 21. traditas euoluamus, atque simili modo, ut ibi coepimus, summam terminorum quintorum, sextorum et sequentium actu definiamus, seriem haud inelegantem pro superficie conii scaleni exhibere poterimus. Quodsi enim breuitatis gratia ponamus $c = ax$ et $\sqrt{(1 + xx)} = u$, tota conii scaleni superficies erit $= \pi a a x u \cdot V$, denotante V summam sequentis seriei:

$$\begin{aligned}
 V = & 1 + \frac{1}{2^2} \frac{bb}{1.aa} \cdot \frac{1}{u^4} - \frac{1.3}{2^2.4^2} \cdot \frac{b^4}{3.aa^4} \cdot \left(\frac{1.3}{u^6} - \frac{3.5.xx}{u^8} \right) \\
 & + \frac{1.3.5}{2^2.4^2.6^2} \cdot \frac{b^6}{5.aa^6} \left(\frac{1.3.5}{u^8} - 2 \cdot \frac{3.5.7.xx}{u^{10}} + \frac{5.7.9.xx^2}{u^{12}} \right) \\
 & + \frac{1.3.5.7}{2^2.4^2.6^2.8^2} \cdot \frac{b^8}{7.aa^8} \left(\frac{1.3.5.7}{u^{10}} - 3 \cdot \frac{3.5.7.9.xx}{u^{12}} + \frac{3.5.7.9.11.xx^2}{u^{14}} - \frac{7.9.11.13.xx^3}{u^{16}} \right) \\
 & + \frac{1.3.5.7.9}{2^2.4^2.6^2.8^2.10^2} \cdot \frac{b^{10}}{9.aa^{10}} \left(\frac{1.3.5.7.9}{u^{12}} - 4 \cdot \frac{3.5.7.9.11.xx}{u^{14}} + 6 \cdot \frac{5.7.9.11.13.xx^2}{u^{16}} \right. \\
 & \left. - 4 \cdot \frac{7.9.11.13.15.xx^3}{u^{18}} + \frac{9.11.13.15.xx^4}{u^{20}} \right) \\
 & \text{etc.}
 \end{aligned}$$

Euidens autem est hanc seriem iis tantum casibus usum praestare, quibus quantitas bb multo minor est quam formula $aa + cc$, quando autem propemodum est aequalis, vel adeo maior, tum necessario confugiendum erit ad descriptionem illam practicam, quam supra exposuimus.